

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/172/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713204850
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7713204850.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a členov senátu JUDr. Jozefa Vancu a JUDr. Gabriely Varhalíkovej v spore žalobcu: CD Consulting s.r.o., Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 26 429 705, proti žalovanému: M. O., nar. X.X.XXXX, XXX XX Z. C., o zaplatenie 489,13 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 6.2.2017, č.k. 19C/210/2013-134 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.
- II. Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu 28.3.2013 domáhal proti žalovanému plnenia zo zmenky. Žalobca sa domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 489,13 eur, zmenkového úroku 0,25% denne z dlžných súm zohľadňujúcich čiastočné úhrady žalovaného, 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy od 4.7.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 2,64 eur a trovy konania. Navrhol postupovať v konaní v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia EP a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 30.11.2010 na zmenkovú sumu 793,13 eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 4.6.2011. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Indosant predložil zmenku k plateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 304,00 eur. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal skutočnosť predloženia zmenky na platenie zistiť verejnou listinou.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 27.10.2014 žalobu zamietol vychádzajúc z právneho názoru, že predložená zmenka je v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zák.č. 258/2001 Z.z., pretože zmenková suma vrátane jej príslušenstva presahuje zákonom dovolenú sumu. Zmenka bola vystavená v rozpore so zákonom, preto je neplatná.

4. Na odvolanie žalobcu odvolací súd v konaní 9Co/117/2015 zo dňa 27.6.2016 pripustil čiastočné späťvzatie žaloby vo výške 0,19% denne v časti uplatneného zmenkového úroku, rozsudok v tejto časti zrušil a konanie zastavil. V prevyšujúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil. V odôvodnení uviedol,

že žalobca si uplatnil právo zo zmenky podľa Nariadenia č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, preto mal súd postupovať podľa citovaného nariadenia. Súd nemôže vydať rozsudok len na základe zmenky, preto musí vyzvať žalobcu na predloženie doplňujúcich dokumentov podľa čl. 4/4 Nariadenia a to predovšetkým preto, že možno predpokladať, že zmenka sa týkala spotrebiteľského úveru. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými pred pojednávaním, na ktorom účastníci neboli prítomní, preto sa nemali možnosť k nim vyjadriť a tým im odňal možnosť konať pred súdom. Odvolací súd preto podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, lebo postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť žalobcovi konať pred súdom a predkladať doplňujúce doklady a podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil rozsudok aj preto, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Uložil súdu prvého stupňa v ďalšom konaní vo veci konať podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu tak, ako to navrhol žalobca v návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd prvého stupňa mal vyzvať žalobcu tlačivom „B“ - žiadosť súdu o doplnenie návrhu, pretože podľa čl. 4/4 Nariadenia informácie a dokumenty, ktoré predložil žalobca spolu s návrhom, nie sú dostatočné. Vyzvať žalobcu, aby predložil listinné dôkazy alebo iné dôkazy svedčiace o oprávnenosti uplatnenej peňažnej pohľadávky, pretože predložená zmenka nie je postačujúcim listinným dôkazom v tomto konaní podľa Nariadenia. Ak žalobca na túto výzvu súdu prvého stupňa na základe tlačiva „B“ podľa Nariadenia nebude reagovať alebo odmietne predložiť súdu iné dôkazy, súd podľa čl. 4/4 veta druhá Nariadenia návrh zamietne, pretože samotná zmenka nie je postačujúcim dôkazom v súdnom konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007 pre vydanie rozsudku.

5. Súd prvej inštancie v zmysle pokynov odvolacieho súdu vyzval dňa 3.10.2016 žalobcu tlačivom „B“ podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na predloženie úverovej zmluvy, pretože vzhľadom na zmenkového veriteľa sa dalo predpokladať, že zmenka bola vystavená za účelom zabezpečenia spotrebiteľského úveru.

6. Žalobca listom zo dňa 24.10.2016 odmietol doplniť návrh predložením úverovej zmluvy s odôvodnením, že konanie sa vedie podľa nariadenia EP a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Podľa čl. 288 ods. 2 zmluvy o fungovaní Európskej únie nariadenie je priamo uplatniteľné a aplikovateľné vo všetkých členských štátoch a priama aplikácia znamená, že žalobca sa môže vo vnútroštátnom súdnom konaní dovoliavať práv a povinností vyplývajúcich z nariadenia. Nariadenie má prednosť pred vnútroštátnym právom ak je jedno zo základných zásad právneho poriadku Európskej únie. Povinnosť rešpektovať prednosť únievého práva musia dodržiavať všetky zložky štátnej moci aj súdne orgány. Poukázal na to, že súd zaslal žalobcovi žiadosť o doplnenie tlačiva, návrhu na uplatnenie pohľadávky v čase účinnosti Zákona č. 99/1963 Zb. zrejme s odkazom na ust. § 79 ods. 3 OSP, pričom však nie je možné aplikovať retroaktívny výklad konštruovaný súdom prvého stupňa, ktorý je založený na tom, že predmetná povinnosť predložiť zmluvu sa vzťahuje aj na konanie začaté pred účinnosťou novely č. 438/2015 Z.z. Povinnosť vyplývajúca z § 79 ods. 3 OSP sa nemôže aplikovať na podania podané pred účinnosťou novely 438/2015, zároveň poukázal na v súčasnosti platný a účinný zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016, ktorý nahradzuje OSP a ktorý v prípade žalôb uplatňujúcich nárok zo zmenky neukladá povinnosť žalobcovi predložiť zmluvu medzi predchádzajúcim majiteľom zmenky a žalovaným, ktorou žalobca ani nedisponuje. Žalobca preto poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky. Žalobca predložil originál zmenky, zmenkové informácie preniesol presne do žaloby na uplatnenie pohľadávky a preto neostáva z jeho strany čo doplniť alebo opraviť. Žalobca uplatňuje majetkové právo zo zmenky a nie z pohľadávky. Predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový vzťah. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené.

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že žalobcovi dlhuje už iba úroky, úver už zaplatila a zvyšný nárok žalobcu žiada zaplatiť v 10,00 eurových mesačných splátkach.

8. V konaní nebolo sporné, že žalobca si uplatnil proti žalovanému právo zo zmenky. Žalobca navrhol postup súdu podľa Nariadenia 861/2007 Európskeho parlamentu a Rady ES (ďalej len nariadenie), ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Žiadal, aby bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania v súlade s článkom 7 ods. 1 nariadenia.

9. Súd prvej inštancie v súlade s článkom 5 ods. 1 nariadenia považoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávania aj napriek nesúhlasu žalobcu, pretože z predloženej zmenky bolo zrejmé, že pôvodným veriteľom bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. o ktorej je súdu z jeho rozhodovacej činnosti známe, že poskytuje spotrebiteľské úvery. Bolo preto potrebné objasniť, či zmenkou bol zabezpečený spotrebiteľský úver a ak áno, či zmenka bola vystavená v súlade so zákonom tak, aby bola zabezpečená ochrana práv spotrebiteľa.

10. Súd prvej inštancie v súlade s právnym názorom a pokynmi odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení zo dňa 27.6.2016, ktoré bolo žalobcovi doručené a ktorého obsah je mu známy, vyzval žalobcu na predloženie úverovej zmluvy tlačivom B podľa nariadenia. Žalobca zmluvu nepredložil, preto súd prvej inštancie návrh v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia žalobu zamietol.

11. Súd prvej inštancie poukázal na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa a zastával názor, že je oprávnený vykonať všetky úkony, ktoré sú potrebné pre zistenie prípadnej súvislosti s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku. Bol preto oprávnený vyžadovať od žalobcu predloženie úverovej zmluvy, aby mohol posúdiť uplatnený nárok aj v intenciách uvedeného zjednocujúceho stanoviska NS SR. Ak žalobca výzvu súdu nerešpektoval, nezostávalo mu nič iné ako návrh žalobcu v zmysle článku 4 ods. 4 nariadenia zamietnuť.

12. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný ako úspešná strana v konaní trovy konania nepožadoval, ani mu zo spisu žiadne nevyplývajú, preto mu ich súd nepriznal.

13. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie článkom 4 ods. 1, čl. 4 ods. 4 a čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES).

14. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 6.2.2017 sp.zn. 19C/210/2013 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,2 eur bez DPH za podané odvolanie a 8,84 eur bez DPH režijný paušál, a to všetko navyšené o DPH.

15. Svoje odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP. s tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP).

16. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie, okrem iného oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a listinnými dôkazmi. Žalobca podľa dostupných informácií ani žalovaný však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom, či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl.

17. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávajúcou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou keďže táto spíňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovaného žiadnych námietok nebolo, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutých pre rozhodnutie vo veci. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie,

ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť. Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania (koncentračná zásada v zmysle čl. 5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Súd musí k otázke vykonania iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristupovať vyvážene, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore. Svoj postup musí v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodniť. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezdôvodnil.

18. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Vo vzťahu k žalobcovi ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť.

19. Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením.

20. Súd prvej inštancie navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádza z podľa neho nesporných skutočností. Súd za nesporné považoval to, že žalovaný so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údaje nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Súd tieto údaje nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaný a ani žalobca sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadřili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Ak súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritórne rozhodnutie, toto rozhodnutie nepochybne je postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť.

21. Súd prvej inštancie dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie.

22. Žalobca je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke medené. Súd prvej inštancie sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Sb. (ďalej aj „ZŠZ“) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu.

23. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Žalobca v konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovaného, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo o bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné.

24. Súd prvej inštancie predovšetkým ignoroval ustanovenie § 17 ZŠZ, podľa ktorého cit.: „Kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.“ Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť

sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 50bo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008.

25. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli žalovaného) prevzal súd a suploval aktivitu žalovaného. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovaného na nich ani upozorniť (ustanovenie § 5 ods. 1 O.s.p.).

26. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením ustanovenia § 5 ods. 1 O.s.p., súd porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

27. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25Cdo/1839/2000 a mal za to, že Najvyšší súd ČR pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, a preto je tento judikát aplikovateľný na prejednávajúcu vec. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Uplatnený nárok žalobcu je tak v celom rozsahu dôvodný.

28. Odvolateľ má za to, že uvedené závery potvrdzuje aj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013.

29. V závere odvolania sa žalobca považuje za potrebné obiter dictum vyjadriť aj k záveru súdu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. V tejto súvislosti poukázal na to, že samotný Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zákon súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučuje použitie určitých doložiek a pod. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie ust. § 4 ods. 6 a použitia spojenia „v čase vyplnenia“ ako aj zo slov „vyplnenú veriteľom“, je zrejmé, že zákonodarca pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie „v čase vystavenia“, resp. by vylúčil vyplňovanie zmenky zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek.

30. Záver súdu je teda nesprávny a vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci.

31. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

32. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), spor prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

33. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti. Na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

34. Odvolací súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Neznamená to však, že ak žalobca predložil v tomto konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, že súd podľa čl. 4/4 nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca nie sú dostatočne jasné, alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže žalobcovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II tohto Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007. Podľa čl. 5/1 tohto Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Preto súd prvej inštancie v tomto konaní o vydanie rozsudku môže od žalobcu požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy.

35. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci postupoval správne, keď podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, zaslal žalobcovi tlačivo „B“, ktoré tvorí prílohu č. 2 tohto nariadenia, teda tlačivo o doplnenie alebo opravu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky s výzvou predložiť súdu doplnujúce informácie a dokumenty, ak sa domnieval, že informácie, ktoré poskytol žalobca v návrhu na začatie konania nie sú dostatočne jasné alebo primerané alebo uplatnená pohľadávka sa nezdá byť zjavne neopodstatnená.

36. Žalobca na túto výzvu v tlačive „B“ reagoval písomným podaním, v ktorom uviedol, že ako žalobca poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky a za tým účelom žalobca predložil súdu originál zmenky, preto nie je zo strany žalobcu čo doplniť alebo opraviť. Uviedol, že ako žalobca si uplatnil v tomto konaní majetkové právo zo zmenky a nie z pohľadávky, disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje a ktoré by mohol nad rámec už v návrhu uvedeného predložiť alebo oznámiť súdu. Preto nemá dostatočne presné a primerané údaje na to, aby mohol zodpovedne zhodnotiť typ zmenky a titul jej vzniku.

37. Odvolaciemu súdu aj súdu prvej inštancie z ich rozhodovacej činnosti je známe, že obchodná spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova 25, Bratislava ako remitent (osoba, ktorej sa malo platiť zo zmenky) uvedená na predmetnej vlastnej zmenke, poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov na súdoch v Slovenskej republike o vymáhanie peňažných pohľadávok zo spotrebiteľských úverov. Na zabezpečenie týchto pohľadávok zo spotrebiteľských úverov vystavovala a prijímala zmenky, ktoré mali zabezpečovacia funkcia k jeho pohľadávkam zo spotrebiteľských úverov voči spotrebiteľom podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v období od 1.8.2008, kedy tento Zákon o spotrebiteľských úveroch umožňoval zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Aj predmetná zmenka bola vystavená v tomto období po 1.8.2008. Až nový Zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov s účinnosťou od 2.4.2010 neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom ani platobnú, ani zabezpečovacia funkcia.

38. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že Zákon zmenkový a šekový je osobitnou právnou úpravou, ktorá má prednosť pred všeobecnými právnymi predpismi, teda pred Obchodným zákonníkom aj Občianskym zákonníkom, pretože zmenkové právo patrí do oblasti súkromného práva, kedy ingerencia štátu a súdu má len jeden cieľ a to ochranu individuálnych záujmov a nie záujmov verejných. Základnou súkromnoprávnou normou, ktorá sa používa aj na záväzkové vzťahy, ak nie sú osobitne upravené v Zákone zmenkovom a šekovom, je Občiansky zákonník a Obchodný zákonník. Samotná abstraktnosť zmenky neumožňuje, aby zmenkovo zaviazaná osoba sa bránila tým, že bola pri podpise zmenky uvedená do omylu, spočívajúcom v neznalosti zmenkovo-právnych vzťahov, z neznalosti práva alebo z nepochopenia obsahu zmenky. Táto neznalosť nemôže byť ospravedlnením dlžníka zo zmenky.

39. Zásada abstraktnosti zmenky však môže byť prelomená vtedy, ak pôjde o konanie úplne zakázané - v rozpore so zákonom. V takom prípade neplatnosť zmenky sa nezakladá na omyle, ale na rozpore zmenky s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd preto v konaniach, kde sú uplatňované práva veriteľov zo spotrebiteľských zmlúv vrátane spotrebiteľských úverov na základe prvopisu zmenky, má podľa § 39 Občianskeho zákonníka skúmať, či uplatnenie práv veriteľa zo zmieniek nie je konaním, ktoré je v rozpore s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa, ak spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a preto by takéto neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka boli neplatné. Zvlášť podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ak sa predmetnou zmenkou požaduje od žalovaného ako spotrebiteľa v prejednávanej veci zmenkový úrok 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročný úrok, ktorý je uvedený priamo na zmenke.

40. Odvolací súd poukazuje aj na Smernicu rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola priamo prevzatá do právneho poriadku Slovenskej republiky - Občianskeho zákonníka v piatej hlave - §§ 52 - 54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré neodporujú Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie o veciach s nízkou hodnotou sporu a taktiež neodporujú Zákona č. 191/1950 - Zákon zmenkový a šekový a čl. 351 Zmluvy o Európskej únii, podľa ktorej je Slovenská republika viazaná Ženevskou zmenkovou konvenciou a Ženevským jednotným zmenkovým zákonom.

41. Žalobca v tomto konaní uplatnil peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, preto súd prvého stupňa mal vec prejednávať podľa tohto nariadenia a nie podľa § 175 Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa upravuje konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu iba na návrh navrhovateľa. Nemal preto prejednávanú vec právne posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový, lebo predložená zmenka je v tomto konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 iba jedným z dôkazov na vydanie navrhovaného rozsudku. Nie je však jediným dôkazom, ako je to v konaní podľa § 175 O. s. p. o vydanie zmenkového platobného rozkazu. Súd prvej inštancie preto správne vyzýval žalobcu vzorovým tlačivom „B“, ktoré je uvedené v prílohe č. II. Nariadenia, na doplnenie ďalších informácií a dôkazov. Ak žalobca nepredložil ďalšie požadované dôkazy okrem zmenky, súd prvej inštancie nemal predmetný uplatnený nárok posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový. Navyše, súd prvej inštancie nie je zmenkovým súdom podľa § 10 Zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov, preto ani nemohol vo veci rozhodovať na základe predloženej zmenky ako jediného predloženého dôkazu. Taktiež súd nemôže z platnej zmenky ako jediného dôkazu čiastočne vyhovieť návrhu a čiastočne návrh zamietnuť.

42. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, aj toto konanie však musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a žalobcovi aby boli v ňom priznané nároky, ktoré mu vyplývajú z tohto nariadenia. Súd však musí zabezpečiť, aby bola v týchto cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu zabezpečená aj ochrana práv spotrebiteľov. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007.

43. Nepostačovalo preto, ak žalobca predložil iba originál zmenky, pretože toto konanie nie je konaním podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový. Iba v konaní podľa tohto zákona, ak podľa § 175 ods. 1 O.s.p. žalobca predloží v prvopise zmenku, o pravosti ktorej niet dôvodu pochybovať, súd vydá na návrh žalobcu zmenkový platobný rozkaz. Žalobca v tomto konaní nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, ale rozsudok podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 a preto súd nemohol v tomto konaní vychádzať zo zmenky ako z jediného listinného dôkazu svedčiaceho o oprávnenosti uplatnenej pohľadávky žalobcu. Keďže žalobca na výzvu súdu prvého stupňa nepredložil doplňujúce dokumenty podľa čl. 4/4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrh žalobcu zamietol v odvolaní napadnutej časti.

44. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol aj podľa § 255 ods. 1 CSP o trovách konania, pretože žalobca, ktorému vznikli v tomto konaní na súde prvej inštancie trovy konania nemal úspech vo veci.

45. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a nepriznal stranám náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešnému žalovanému preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) /§ 428 C.s.p./.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).